

Foxconn on Perloksen merkittävin kilpailija. Se ilmoitti viime keväänä lopettavansa komponenttien valmistuksen Lahdessa. Kasvualusta löytyy Kiinasta. Puhelimia kokoavalla Ecoteqilla on tehdas Intiassa. Sen pääkonttori on siirtymässä Luxemburgiin.

Monet moduulinen valmistajat ovat rajussa hintakilpailussa vetäytyneet Aasiaan halvan työvoiman maihin. Niiden joukossa latureita valmistava Salcomp Kemijärveltä.

Onhan meillä sielultaan suomalainen Nokia. Sekin on ulkomaalaisomistuksessa ja tuotanto on pääosin halvan työvoiman maissa. Salossa on sentään kännykkätehdas.

Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen mukaan Suomesta on 2000-luvulla siirtynyt ulkomaille 10 000-23 000 työpaikkaa. Kolme neljäsosaa on teollisia työpaikkoja. Keskeisin syy on kustannusten karsiminen.

Maailmankaupan julmat lait koettelevat niitä pohjoiskarjalaisia perheitä, jotka ovat pysyvän työpaikan uskossa rakentaneet oman elämänsä Perloksen varaan. Pörssiyritys on kuitenkin enemmän vastuussa omistajilleen kuin työntekijöilleen. Perloksen kaltaiset komponenttien valmistajat taistelevat eloon jäämises-

Jk.

LAPPEENRANNAN nuorisovaltuusto teki mielenkiintoisen ehdotuksen: kaupunki järjestääköön graffitikilpailun ennaltaehkäisemään seinien töhrimistä. Ehdotus on kokeilemisen arvoisen.

Kunnon graffitit kestävät katsomisen. Ne ovat oman aikansa tilataidetta. Samaa ei voi sanoa seiiniin ja aitoihin tuherretuista fuck you -tyyppisistä kannanotoista.

Nuorisovaltuuston ehdotus etenee byrokraattien rattaissa niin, että tekninen toimi listaa paikkoja, joihin graffititaidetta voisi sijoittaa. Listasta tulee eittämättä pitkä. Toivottavasti hieno idea ei kaadu raadollisiin esteisiin. Niistä ensimmäisenä tulee mieleen raha.

PEKKA LAKKA
pekka.lakka@esaimaa.fi

● Karjalan "Missä ova dit?" (6.1.2 kisterikesk vuoden su sortuneen ja pahoittel jaan".

Tässä on tunut kiire lisvuoden s tetaan aina viimeinenk vauva on sa kitty väestö

Väestöre tanut vuod suosituimp seliteltyt ju radio sen s

ALAKERTA

E-5 17.1.2007

Hiihtokelit ja energiapolitiikka

EIVA SEDERHOLM
eeva.sederholm@esaimaa.fi

Onnellisuustutkijat tietävät kertoa, että iso palkka ei tee ihmistä onnelliseksi. Se tekee, jos ansiot ovat vähintään yhtä suuret kuin työkaverilla.

Samaa oivallusta voi soveltaa moneen elämänalaan. Omat asiat ovat huonosti, jos ne ovat naapurilla paremmin: kalliimpi auto, kiltimmät lapset, pidemmät lomamatkat, komeampi puoliso tai hohtokaampi seksielämä.

Ihmisen pyrkimys kohti onnellisuustasapainoa nousee esiin myös silloin, kun pohditaan ratkaisua maailman energiaongelmaan.

●●●
Ongelmia on ainakin kaksi. Ensimmäinen on se, että energiavarat eivät tahdo riittää tyydyttämään ihmisen tarpeita. Toinen on, että fossiiliset polttoaineet muuttavat ihmisen elinympäristöä ennakoimattomaan suuntaan.

Yht'äkkiä ilmastonmuutos on

kaikkien huulilla. Pitkästä aikaa hii-
lidioksidipäästö alkoi kuulostaa
merkitykselliseltä sanalta muistakin
kuin ympäristöaktiiveista, kun pari
pulkkamäkikuukautta ehti kulua
kumppareissa ja veneilykeleissä.

*Miten tämä kaikki liittyy
onnellisuusteorioihin?
Paljon.*

Hiihtokelien puute nosti energiapolitiikan myös Suomen tulevien eduskuntavaalien suureksi kysymykseksi, ja poliitikot yli puoluerajojen ovat nyt valmiita tarttumaan ongelmiin biopolttoaineiden ja ydinvoiman turvin.

●●●
Miten tämä kaikki liittyy onnellisuusteorioihin? Paljon.

Ainakin puheissaan poliitikot uskovat biopolttoaineiden korvaavan öljyä energian lähteenä ja pelasta-
meidät energiapolualta. Eivät ne pelasta.

Lappeenrannan teknillisen yliopiston tutkija Kimmo Klemola sa-

noo suoraan (ES 15.1.), että maailman autoille ei mikään riitä. Vaikka kaikkea maailman ruuasta, viinistä, viinasta ja puista tehtäisiin biopolttoainetta, sillä tyydyttyisi ruokahalu vain 60 prosentilta autoista.

Eikä bioenergia mitään korvaa. Ihmisten kulutus lisääntyy sitä vauhtia, että uusiutuvat energialähteet tulevat vain fossiilisten päälle. Vaikka länsimaat eivät käyttäisi öljyä loppuun, sen tekevät kehitysmaat, jotka haluavat olla yhtä onnellisia kuin muu maailma.

Ei käy kateeksi politiikkaa. Jos hän ei halua jättää entistä enemmän ydinjätettä terveisiksi tuleville sukupolville, ainut ratkaisu näyttäisi olevan kulutuksen vähentäminen. Se taas kuulostaa silkalta utopialta.

Jälleen palataan onnellisuuteen. Ihminen pyrkii jatkuvasti kohti onnellisuustasapainoa muiden kanssa, mutta itse asiassa jollain on aina enemmän kuin toisilla.

Kun kaikilla naapurustossa oli farmariauto, joku osti kaupunkimaasturin. Viime vuonna hirvityksiä myytiin ennätysmäärä statusajoneuvoiksi isoihin kaupunkeihin – ne 12 bensiinilitraa satasella kuluvat onnellisuuden ostamiseen.